

A E

**Artà
Centre de Creació
Contemporània**

ACCC !!!

ARTÀ CENTRE DE CREACIÓ CONTEMPORÀNIA

Artà és un municipi cultural referent a les Illes Balears, un poble lligat a la tradició, a l'estudi i a la cultura. Per aquest motiu s'ha creat aquest projecte que enllaça als artistes amb la ciutadania a partir d'exposicions, intervencions, instal·lacions, performances, tallers experimentals, trobades, conferències i classes magistrals.

La proposta és utilitzar diferents espais del municipi, per sentir i (re)conèixer el nostre patrimoni, obrint-lo al ciutadà, als nostres agents culturals i a les persones que ens visitin, donant-li una característica especial. Una proposta que cerca aprofitar l'arquitectura i els espais públics per aconseguir llocs oberts al diàleg, a la trobada, a l'experimentació, a la participació, gràcies al debat que llancem al ciutadà a partir de la pràctica artística contemporània.

ACCC té una atenció especial devers l'art més actual, amb intervencions de creadors nacionals i internacionals, incloent els artistes locals per generar un diàleg que

enriqueixi, potencii i doni valor afegit. Una pràctica artística transversal on cercarem mostrar diferents fases dels processos creatius en molts diversos formats.

ACCC té una programació basada en l'intercanvi i el diàleg entre les persones que generen els continguts i les que hi participen. Un punt de trobada que ens permet experimentar amb els nostres espais físics i descobrir el seu potencial per crear noves perspectives.

ACCC té una sensibilitat especial amb la producció artística i cultural entesa com a una nova experiència per donar més protagonisme a un públic, que deixarà de ser un element passiu, per convertir-se en participant actiu i responsable.

ACCC és una forma d'entendre l'art que ens ajudarà a centrar les nostres perspectives a projectes culturals col·laboratius, participatius, evolutius i conscienciadors.

**Regidoria de Cultura
de l'Ajuntament d'Artà**

DIRECCIÓ

Regidoria de Cultura
Ajuntament d'Artà

COMISSARI

Fernando Gómez
de la Cuesta

DISSENY DE LA IMATGE

Estudi Toni Bauzá

COORDINACIÓ

Regidoria de Cultura

REDACCIÓ I EDICIÓ

Fernando Gómez
de la Cuesta

MAQUETACIÓ

Pep Bauçà

IMPRESSIÓ

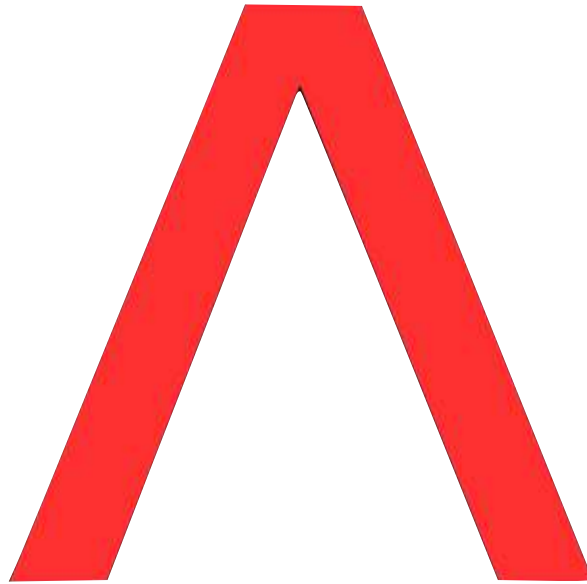
Impremta l'Amistat

Artà Centre de Creació Contemporània

AJUNTAMENT d'ARTÀ

Espais ACCtius

NOVES FORMES D'INTERVENCIÓ
I CREACIÓ A L'ESPAI PÚBLIC

Espais ACCtius és un programa d'intervencions que es desenvolupa a l'espai públic. Aquesta proposta pretén que la ciutadania i els visitants d'Artà entrin en contacte directe amb la creació contemporània, traient l'art de les sales d'exposicions convencionals i reubicant-lo a l'espai comú, allà on les barreres que s'anteposen entre el públic i l'art actual poden ser salvades.

Espais ACCtius neix dins un context molt determinat, en aquest punt d'inflexió que sorgeix després de l'aparició de la pandèmia i que, sens dubte, modificarà la manera que tenim de relacionar-nos entre nosaltres i amb totes les manifestacions culturals amb què convivim. Un moment on sembla oportú ubicar en espais oberts la nostra relació amb l'art contemporani i la creació més actual.

Espais ACCtius neix amb la vocació d'establir

una ruta d'intervencions i accions a l'espai urbà per generar un circuit d'art contemporani, un museu a l'aire lliure amb obres de caràcter efímer o permanent. Un recorregut que completa l'oferta cultural d'Artà, mentre augmenta el patrimoni artístic del municipi gràcies a les aportacions de creadors de reconegut prestigi i de prometedors valors del nostre context geogràfic.

Espais ACCtius comença amb una col·laboració amb el Festival CoolDays amb la programació d'un cicle de performance i art d'acció que comptarà amb Regina José Galindo, Verónica R. Frías, Laia Ventayol i Damià Vives. Dins aquesta primera convocatòria, **Espais ACCtius**, també comptarà amb les propostes específiques de Soledad Sevilla i Vítor Mejuto.

**Fernando Gómez
de la Cuesta**
Comissari

REGINA JOSÉ GALINDO

(Guatemala, 1974)

Artista visual i poeta. Utilitza com a mitjà principal el performance. Galindo viu i treballa a Guatemala i fa servir el seu propi context com a punt d'inici per explorar i denunciar les implicacions ètiques de la violència social i les injustícies relacionades amb la discriminació racial i de gènere, així com els abusos als drets humans provinents de les desigualtats endèmiques en les relacions de poder de les societats contemporànies.

Galindo va rebre el Lleó d'Or a la Millor Artista Jove a la 51 Biennial de Venècia (2005), el 2011 va rebre el Premi Príncep Claus dels Països Baixos i el passat 2020 el Premi Robert Rauschenberg. Ha participat en esdeveniments com Aichi Triennale, Biennial de Wuzhen, la 49, 53, i 54 Biennals de Venècia, Documenta 14 a Atenes i Kassel, la 9a Biennial Internacional de Cuenca, la 29a Biennial d'Arts Gràfiques de Ljubljana, la Biennial de Xangai (2016), la Biennial de Pontevedra el 2010, la 17a Biennial de Sidney, la 2a Biennial de Moscou, la 1a Triennial d'Auckland o l'Exposició Venècia-Istanbul, entre altres.

La seva obra està en col·leccions com el Guggenheim a Nova York, Museum of Modern Art of New York (MoMa), Museu Pompidou a Paris, Tate Londres, Davos Suiïssa, Castell de Rivoli a Itàlia, entre altres. Ha publicat el llibre "Personal e intransmissible" a l'any 1999 amb l'editorial Coloquia; el llibre "Telarañas" a l'any 2017 amb Ediciones del Pensativo; i el seu últim llibre de poesia "Rabia", publicat el 2020 per l'editorial Les Lisières.

"**APARICIÓN**", performance, Others Berlin, Berlin, 2020.
Documentació: Lutz Henke

Performance

REGINA JOSÉ GALINDO

3 JUNY
PLAÇA CONQUERIDOR

20 hores

**“DETRÁS DE
LA VENTANA.
MONUMENTO
A LAS
MUJERES
ASESINADAS”.**

Facyl 2020,
Salamanca.
Curadora:
María Cauvedilla.
Foto:
David Arranz

**“NUESTRA MAYOR
VENGANZA
ES ESTAR VIVAS”**

La violència de gènere és una pandèmia que afecta a totes les societats al voltant del món. Dia a dia centenars de dones són violentades, explotades, assassinades. Succeeix a Estats Units, Guatemala, Alemanya i Espanya. Balears no està exempta d'aquesta xacra, on les denúncies de violència de gènere continuen pujant. Sense importar la nacionalitat, raça, religió, classe social, ni tot tipus de mesures cautelars, dones de tot el món pateixen les més terribles històries de violència.

VERÓNICA R. FRÍAS

(Còrdova, 1978)

Utilitza la disfressa, el maquillatge i el camuflatge per adquirir altres identitats, i per dur a terme un cos de treball performàtic que incideix en una crítica àcida i frontal sobre qüestions de gènere. L'hem vist com la Caputxeta Vermella, La Filla de Déu en l'Últim Sopar, de Súper Heroïna, de segrestadora i, a través de tots aquests personatges i molts més, Frías ens explica allò que li preocupa, que l'indigna, i que ens fa qüestionar els rols de la dona dins la societat actual, reafirmant la seva posició en un món d'homes i, si s'escau, en el món de l'art. En les seves obres sempre es desprèn un toc d'humor gamberro i irreverent.

Treballa principalment amb la performance i utilitza el vídeo i la fotografia per deixar constància de les accions efímeres que realitza. Des de fa alguns anys es val d'eines com Facebook per proposar obres col·lectives en què demana la participació oberta i lliure del públic, de la ciutadania, de la gent. Els seus treballs s'han pogut veure en exposicions individuals i col·lectives, tant a nivell nacional com internacional. Verónica Ruth Frías ha treballat amb comissaris com Mariana Hormaechea, Nerea Ubieto, Adonay Bermúdez, Fernando Gómez de la Cuesta, Margarita Aizpuru, Javier Díaz Guardiola, Juan Ramón Barbancho o Àngel Luis Pérez Villén. És una treballadora incansable i diu que, encara que li faltin les dents, seguirà mossegant.

“ART NOW”, performance, Feria Marte, Castelló, 2018

Una pila de llibres, un silenci absolut, una roca freda que cal escalar. “A que sembla fàcil?” Un lloc on mantenir-se atrinxerada i fora de perill. “Dóna'm la teva mà”. Deixa'm mirar-te als ulls i sentir que el món canvia entre les teves pestanyes, he après a llegir entre línies. “The time is now”. Fes malabarismes sense xarxa, sense cordes, amb la muntanya de Mahoma carregada a les teves esquenes, cansa't, crida, fins i tot et pots permetre el gust de cridar. “Jo ja vaig estar aquí abans que tu”. I m'ho dius a mi que t'ofereixo la mà, perquè mare, germana, amiga, companya, tu sang és la meva sang i la teva revolució és la meva revolució. “A què sembla fàcil?”, “I am your sister”, “Nosaltres som part de la història”.

"MIRA QUE TE QUISE", performance, Curatoria Air, Artà, 2015

Performance

VERÓNICA R. FRÍAS

5 JUNY
PLAÇA DEL PES DELS PORCS

12 hores

VÍTOR MEJUTO

(Barcelona, 1969)

Vítor Mejuto (Barcelona, 1969) és pintor. També fotògraf i editor gràfic de la Voz de Galicia. Va estudiar a la facultat de Belles Arts de Salamanca a la fi dels anys 80 i la seva pràctica artística és essencialment pictòrica. Entre els seus projectes més rellevants destaquen "Pintor en la Corte" (Formatocomodo, Madrid, 2018), "O livro das Palmeiras" (Fernando Santos, Porto, 2018), "Naturales y Sociales" (Trinta, Santiago de Compostel·la, 2019) i "Torreón de tramoya" (Centro Párraga, Múrcia, 2020). Així mateix cal esmentar la seva recent estada a la residència artística Projeto Fidalga Residência de São Paulo amb l'exposició titulada "Copo Americano", la seva participació al programa de residències artístiques de la galeria mallorquina L21 patrocinades per la Fundació Camper i la seva presència dins l'exposició col·lectiva sobre art i disseny "Drift" al Museu Naturgy Mac amb l'obra "El silabario perdido".

VÍTOR MEJUTO

"Quadern de bitàcola"

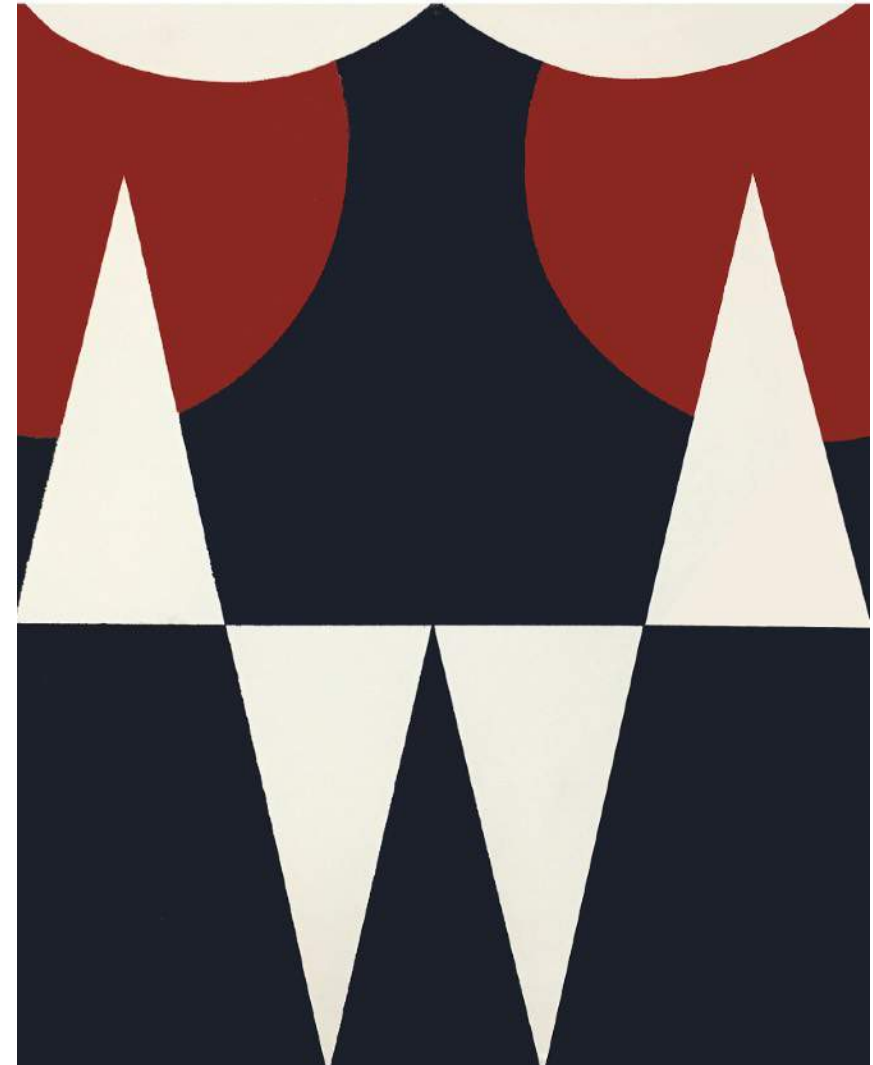
Exposició

Pep Not Galeria

C/ Pep Not, 34 - Artà

Inauguració: 17 de juny

(20 hores)

"DIMONI D'ARTÀ", *Quadern de bitàcola*, pintura, L21
Residence, Mallorca, 2019

“QUADERN DE BITÀCOLA”,
intervenció pictòrica,
ACCC, Artà 2021

“A la meua pintura sempre he tractat de resoldre una senzilla equació: enginy en la forma, precisió en el color. A l'inici la forma era netament abstracta, prolixos desenvolupaments de famílies de formes. Ara, en la meua obra recent, treball sobre estímuls externs, portant l'aroma de la figuració per, després d'un procés de síntesi, intentar desentranyar la seva essència. Miro al meu voltant i pinto. En aquest treball m'agradaria que la meua intervenció no fos invasiva. No voldria introduir elements estranys ni trasplantar formes alienes de manera discrecional. La meua intenció és treballar amb les formes pròpies d'Artà, no només amb els elements vernacles de l'arquitectura tradicional o amb formes extretes de la cultura talaiòtica, sinó també amb successos relacionats amb el dia a dia dels seus habitants: solucions humils a problemes constructius. La manera en què pinten, emblanquinen o cuiden les seves cases, o els imaginatius sistemes utilitzats per tancar una finca. Qualsevol aspecte diferencial que em ofereixi una forma atractiva. Un cop pres el motiu, el resultat és una forma pura, senzilla. Només dos o tres colors. Sense estridències”.

SOLEDAD SEVILLA

(València, 1944)

Data
pendent de
confirmar

Estudia a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi a Barcelona entre 1960 i 1965. Participa entre 1969 i 1971 en el "Seminario de generación automática de formas plásticas" del Centro de Cálculo de la Universidad Complutense de Madrid. Als anys 70 la seva obra pictòrica utilitzarà la geometria com una base normativa. El 1979 rep la Beca de la Fundación Juan March i el 1980 la beca del Centro de Promoción de las Artes Plásticas e Investigación de las Nuevas Formas Expresivas. Entre 1980 i 1982 resideix a Boston, després de rebre la Beca del Comité Conjunto Hispano Norteamericano para Asuntos Culturales. A la Universitat de Harvard gaudirà d'una altra Beca específica per a realitzar estudis: Technical Examination of Works of Arts, Fine Arts Department. És allà on comença a treballar la sèrie "Las Meninas", aplicant una estructura bàsica en forma de retícula per reinterpretar els espais i les atmosferes del quadre de Velázquez.

Quan va tornar a Espanya dels Estats Units, realitza diverses instal·lacions ambientals, totes elles amb un marcat, però subtil caràcter pictòric, que plantegen una profunda renovació plàstica, com a "Leche y sangre", on les parets de la galeria, cobertes de clavells vermells apareixen blanques una vegada que es marceixen les flors. La següent sèrie titulada "La Alhambra" constitueix un treball de reinterpretació del palau nassarita. En aquest cas l'ús del color és més mesurat tot i que la retícula és també una base de referència. Com a tancament d'aquest projecte realitza la instal·lació "Fons et Origo" que tendeix a recrear l'ambient nocturn dels reflexos sobre l'estany d'un dels patis de l'Alhambra.

El 1998 realitza la seva primera exposició a la Galeria Soledad Lorenzo, amb la qual treballarà fins al seu tancament el 2012. En les seves successives instal·lacions i sèries pictòriques la llum es converteix en l'element central. El 1992 realitza al Castillo de Vélez Blanco (Almeria) una projecció sobre els murs nus del pati que permet visualitzar de nou el pòrtic renaixentista que actualment està al Metropolitan Museum de Nova York. En altres instal·lacions utilitza fil de coure i de cotó que, mitjançant una apropiada il·luminació, recrea l'efecte de feixos de llum. En una peça posterior, pels fils de coure, descenden lentament gotes d'aigua.

“LA SALVACIÓN DE LO BELLO”, C3A, Còrdova, 2019

El 1993 rep el Premi Nacional d'Arts Plàstiques. Les seves instal·lacions mantenen una estreta relació amb les seves sèries pictòriques. Cap a finals dels anys 90 la retícula desapareix, però roman una certa idea geomètrica, de mur i d'espai, a través d'allò vegetal, de les formes de les fulles, que evoca subtilment a Granada, una ciutat amb la qual Soledad Sevilla ha estat molt vinculada des dels anys 80 fins a

l'actualitat a través de les seves classes a la Universitat. La Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes que li atorga la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, se li concedeixen a l'any 2007. Aquest mateix any imparteix una conferència al Museo del Prado dins el programa “Enfoques” sobre les seves sèries “Las Meninas”, “Los apóstoles de Rubens” i “Atalanta i Hipómenes”.

Els seus treballs més recents han abordat la forma de la finestra com a espai pictòric i també les textures de superfícies de fusta i de metall. La sèrie sobre “Los apóstoles de Rubens” i “Retablo”, són dos treballs de grans dimensions en què es mostra aquest tractament de les textures de fusta. A partir de 2010 participa a la Bienal de Pontevedra i realitza una instal·lació al Palacio de Cristal de Madrid (2011), en 2014

rep el Premio Arte y Mecenazgo que reconeix l'excel·lència de la seva obra, els èxits en la seva trajectòria i la implicació en la construcció de la seva carrera. La seva obra representa una significativa contribució al desenvolupament de l'art contemporani i la situa com a referent en el sector. Al 2020 rep el Premio Velázquez de Artes Plásticas.

LAIA VENTANYOL

(Artà, 1984)

Laia Ventanyol García viu i treballa a Barcelona. Va estudiar Belles Arts a Barcelona i a Nuremberg, on es va especialitzar en imatge en moviment. Ha exposat de manera individual en el CCA d'Andratx i a la Galeria Maior de Palma de Mallorca. En grup destaca la seva participació en el programa Goldrausch Künstlerinnenprojekt i en el Gallery Weekend de Berlin.

Darrerament ha rebut la Beca per la Igualtat de Dones en la Investigació, que atorga cada any el Ministeri d'Art, Ciència i Investigació de l'Estat de Baviera. En aquest any 2021 també serà artista resident a SeMA Nanji, espai que pertany al Seoul Museum of Art de Corea del Sur. Actualment participa en col·lectiu amb C. Moreno García en l'exposició "Altres temps" que inaugura el nou espai de The Green Parrot a Barcelona.

"SENSE TÍTOL (PEDRES)". Fa 35 anys els meus pares van construir una terrassa amb les seves pròpies mans davant de casa nostra. La van construir pedra per pedra i així la terrassa va adoptar una forma específica. Avui aquest espai segueix intacte i és estable. Amb l'acció que anomeno "Sense Títol (pedres)" cerc la forma d'un sòl ferm sobre el que assentar-me.

“SENSE TÍTOL (PEDRES)”, AdbK, Nürnberg

Performance

LAIA VENTANYOL

4 JUNY
CLAUSTRE DEL CONVENT

20 hores

DAMIÀ VIVES

(Artà, 1981)

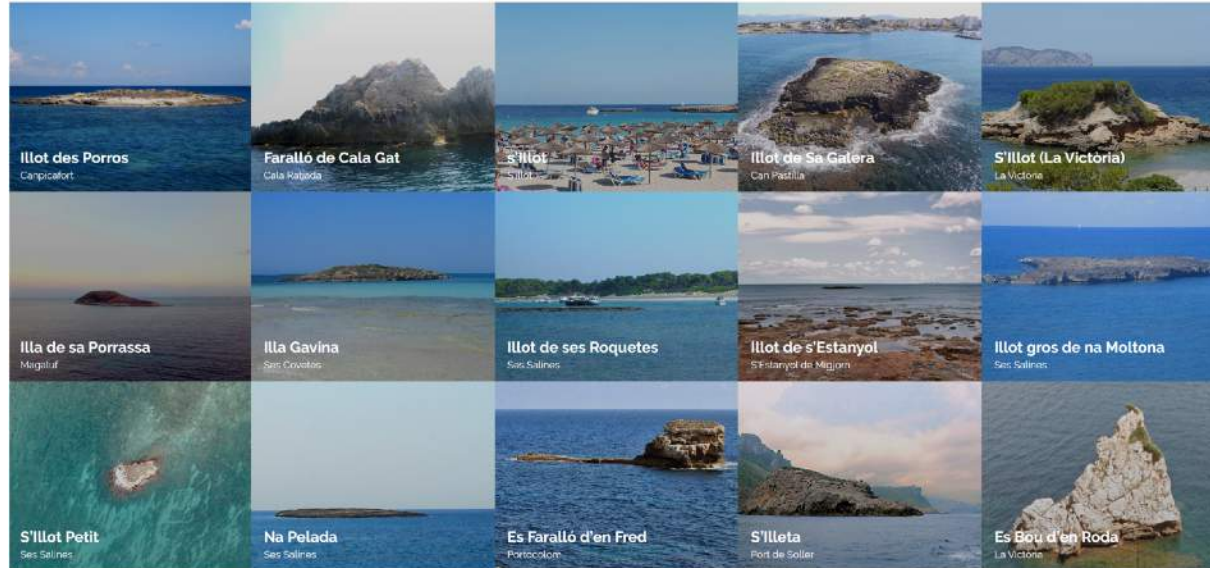
Damià Vives Infante viu i treballa a Barcelona. Llicenciat en Belles Arts i Màster en Produccions Artístiques i Recerca ambdós per la Universitat de Barcelona.

Busca mitjançant la pràctica artística formes i/o fórmules de re/presentar la remor de fons de la quotidianitat, aquella tan aparentment insignificant que no li posem atenció. El seu treball parteix de l'observació i del treball metòdic, automatitzat, sistematitzat i depurat, que sovint és portat a l'absurd.

En el seu currículum podem observar com el seus treballs s'han pogut veure en diferents indrets tant de l'estat espanyol com també a l'estranger. Podem nombrar algunes de les seves darreres participacions com a la fira de dibuix contemporani Drawing Room (Madrid, 2018) i en exposicions col·lectives com a "Propositions Mens", Casal Solleric (Palma, 2018), "La marca visible", Palacio de Exposiciones de Santander (Cantabria, 2017), "Sortir-se de la línia", Bolit centre d'art contemporani (Girona, 2017) i Mataró art contemporani (Mataró, 2018), "Locus Amoenus",

Es Baluard Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma (Mallorca, 2017), "L'espai invisible", "Piramidon" Centre d'art (Barcelona, 2016), "Interconfusió" (Barcelona, 2016), "Archivo intervenido". "Ciudad Tomada" (Mèxic 2015), "TABULA RASA" o "la (im)possibilitat de construir una generació". "Videoprojeccions" (Findlandia, 2014). També s'ha pogut veure en diverses ocasions en galeries d'art com: Centre d'art Piramidon, a la galeria L&B de Barcelona de forma individual amb l'exposició "Beyond the line" i en la galeria Fran Reus tant de forma col·lectiva com individual amb l'exposició "Atlas. Corpus motum. Corpus mortuum".

Acumula diverses distincions de les quals podem mencionar el guardó en la convocatòria CREA + INTERMÈDIA - CERTAMEN (Lleida 2010), segon premi al Premi de pintura internacional Guasch Coranty (Barcelona, 2012), Beca residència artística en el III Encontro Artistats Novos "Cidade da Cultura" (Santiago de Compostela, 2013), premi en el XXI Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques (Manacor, 2014), menció d'honor al 50è Certamen Internacional d'Arts Plàstiques 2015 (Pollença, 2015), accésit al Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert 2016 (Palma, 2017), menció d'honor al VI Premi Vila de Santanyí Francisco Bernareggi d'Arts Visuals (2018) o seleccionat per participar en una revista experimental proposada per Es Baluard Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma i dirigida per Fernando Gómez de la Cuesta anomenada "B. Abans que succeeixi" (2017).

!Tu nuevo portal inmobiliario de Mallorca!

TENEMOS PARA TI
EL ISLOTE QUE ESTÁS BUSCANDO.
¡CORRE, QUE SE AGOTAN!

“IDEALISLA”, acció, CoolDays, Artà, 2021

En "Idealisla", Damià Vives dissenya una pàgina WEB on posa a la venda els 35 illots situats al voltant de la costa mallorquina. Amb aquesta acció, un irònic fake impossible de consumir ja que majoritàriament són terrenys no venals, l'artista critica de manera directa diverses situacions que afecten a l'espai públic i privat a Mallorca: la normalització i l'acceptació de la comercialització sense límits, l'ofegament que suposa per a una illa el fet de no poder créixer en cap direcció tot i que el nombre d'habitants i turistes vagi en augment o l'esgotament evident dels recursos propis que el consum massiu provoca. Les descripcions d'aquests terrenys en els anuncis són una referència més a aquesta voluntat sarcàstica que permet que un possible interessat entri a formar part de el joc, mentre que el fet de poder donar publicitat a aquest tipus d'ofertes, saltant qualsevol control de seguretat, és una advertència sobre la deriva cap a la qual ens abocam.

Acció

DAMIÀ VIVES

6 JUNY
PLAÇA CONQUERIDOR

19 hores

